

Jóga jako jedna z možností náhledu

Dr. Světlá Prokešová

Máme všechno a chceme víc. Jsme neskromní a doplácíme na to. Být platným členem lidské společnosti je nemožné, aniž bychom opustili touhu spěchat do pekla. Přeháním? Možná. Přesto – žít bez stresu neumíme. Zato dokážeme být nepozorní k sobě navzájem. Chybí laskavost vztahu, sebeúcta. V zajetí shonu ve snaze být dokonalí děláme chyby. Třeba nenasloucháme, odmítáme se zastavit. Proč? Pak přijde průšvih. Voláme o pomoc. Začínáme se zajímat o zdravý životní styl, štípeme dříví, chodíme na procházky, konzultujeme s lékaři. Dopisujeme si s přáteli, hledáme pomoc v literatuře. Zapisujeme se do kurzů jógy. Není pozdě? Odpovídá Dr. Světlá Prokešová, lektorka jógy, kterou z našich stránek již znáte.

Naříkáme si nejen na nedostatek času, ale také na zhoršující se zdraví, složitější rodinné vztahy, nespolehlivost obchodních partnerů... A hledáme příčiny vně nás. Není to ta zásadní chyba, vidět negace a svádet je na okolí?

Pěkná otázka, hledání odpovědi by vydalo na celý časopis a možná i knihu... Princip je však jednoduchý, jsme tím, čím se obklopujeme. Nikdy dřív neměl člověk k dispozici tolik informací, často protichůdných, s návody k dosažení všeho. Protože ve své podstatě tíhneme k pohodlnosti, a trochu i alibizmu (přece já nejsem ta špatná, ale „ono to nefunguje“), saháme k výmluvám všeho druhu. Můj tatínek říkával: „Pomocnou ruku najdeš na konci své paže.“ A je to pravda. Náš vnitřní pocit spokojenosti a štěstí opravdu příliš závisí na vněj-

ších okolnostech, jen bychom si měli urovnat priority a začít se sebou pracovat.

Ono se to řekne, z praxe víme, že nejedna podnikatelka či manažerka by ráda „něco“ ve svém životě změnila, aby se cítila lépe. Jak však začít, když chybí čas?

Ptáte se na situace, které jsou všem dobře známé. Rozhodnutí „něco“ změnit mají často podobu nákupu permanentek, cyklistické výbavy, rotopedů, trekingových holí a mnoha dalších věcí. Permanentky pak propadají, z rotopedů se stávají věšáky na šaty, na kola se praší ve sklepech... Myslím, že začít by se mělo něčím jednoduchým a každému dostupným, například chůzí. Udělat si denně aspoň dvacet, třicet minut čas na procházku, vyvětrat si hlavu a mít možnost si v klidu promyslet spoustu

věcí. Přirozený pohyb je velice přínosný, přiměje nás lépe dýchat, uklidní, a ještě se pokocháme jarní přírodou. Když se nám podaří soustředit se jen na chůzi, můžeme při ní dokonce i meditovat. Pak už jsme na dobré cestě pustit se do pravidelných aktivit.

Třeba do jógy? Proč se právě ona stala tak populární? Může naučit jinému pohledu na svět, vnést klid do duše? Je opravdu tak mocná?

Věnuji se hathajóze, józe integrální cesty, která zahrnuje všechny úrovně člověka – tělesnou, duševní i duchovní s důrazem na hodnotu těla.

A to znamená...

Jóga nejsou tedy pouze fyzická cvičení, naučí nás dýchat, pracovat s myslí a relaxovat. Jóga rovněž nabízí etické principy, které pomáhají zlepšit vlastní postoje vůči životu a lidem.

To zní zajímavě. Co ještě nabízí jóga našemu hektickému životnímu stylu?

Nazvala bych to návrat k sobě, návrat k duši. Naši předkové říkali „nejen chlebem živ je člověk“. Dnes věnujeme příliš velké úsilí materiálnímu vývoji a duševní opomíjíme. Do-